

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 45 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 21 MEI.

De kiezing van den 14 juni.

Wij hebben in ons nummer van verleden donderdag den toestand getoond waarin zich de beide partijen tegen over elkander bevinden voor de kiezingen die den 14 juni zullen plaats hebben voor de vernieuwing der kamer der volksvertegenwoordigers.

De volgende bedenkingen ontleenen wij aan het Handelsblad:

De katholieken zullen hunne positie te behouden hebben in Oost-Vlaanderen en Limburg. Behalve Gent staan die twee provinciën teeneemaal aan de rechterzij. Wij hebben reden te denken, dat wij die standpunten zullen behouden. Is er hoop dat wij te Gent voordeelen zullen behalen?

Onze inlichtingen hieromtrent zijn zeer onvolledig en verward, en wij gelooven dat de gensche dagbladen zich zelven nog geen juist denkbeeld van den toestand maken, voor zooveel er een juist denkbeeld te maken is.

Te oordeelen echter naar de groote beweging, welke het gouvernement in die stad wil doen ontstaan; te oordeelen naar de millioenen die men er heen brengt, is het te veronderstellen, dat de positie niet zoo heel gunstig voor M. Frère is.

Indien de oppositie te Gent meester werd, zou de ministerieele meerderheid een zwaren stoot bekomen. De meerderheid bestaat op 22 stemmen, er moeten 11 stemmen verplaatst worden om de koterie Frère te doen vallen; Gent telt 7 representanten; de overige zouden te Charleroi Verviers en Soignies moeten gevonden worden: in die drie laatste steden, staat de kans der oppositie niet slecht.

Het is dus te Gent dat de groote strijd moet geleverd worden; Gent is de voornaamste sterkte welke moet worden ingenomen, en het ministerie heeft het gevaar daar wel begrepen.

Het Vlaamsche Land deelt op zijne beurt eenige inlichtingen over de kiezingen mede: Meer en meer komt de kiesworsteling nabij. Deze bijzonderheid levert zij op, dat het ministerie, in niet één distrikt, een voordeel mag verhoppen op de katholieken die er gekozen zijn, en dat het veel, ja zeer veel, onzen invloed te vreezen heeft te Gent, te Charleroi, te Soignies en te Verviers.

Een oogenblik had het ministerieel doktrinarism gehoopt, profijt te kunnen trekken uit een tijdelijk verschil 't welk het begeerde te Audenaarde te zien ontstaan; doch nu moet het overtuigd zijn, dat die hoop zal verijdeld worden.

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MUELBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervoly.)

Moritz sloeg zijne armen om zijne zusters en drukte haar innig en vast aan zijn hart.

— Laat mij aan uwe harten rusten, geliefden, zegde hij teeder. Ge weet niet, hoeveel ik geleden heb in deze jaren van scheiding, hoe treurselijk zwaar de vloek van onzen vader op mijn hoofd drukt en mij geen rust of vrede liet vinden; ge weet niet, hoe eenzaam ik mij onder de menschen gevoelde, en hoe ledig en troosteloos mij de geheele wereld voorkwam. Als ik in den strijd ging, dacht ik aan u, zusters, en voor u waren mijne laatste wenschen en liefdegroeten; ik treurde, als ik dacht dat ik misschien sterven zou zonder dat ge den gevallene eenen traan zoudt wijden, en als ik den kogelregen gelukkig ontkomen, als de dood mij in den slag voorbijgevoerd was, zonder mij te raken, werd ik treurig bij de gedachte dat niemand ter wereld zich over mijn leven verheugde, dat niemand God voor mijn behoud dankte, ik zelf niet eens! En nu heet mij eensklaps de liefde welkom op den drempel van mijn vaderlijk huis, nu ben ik geen verlatene meer, zonder te huis! Ik heb u, zusters, en ik heb ook u, geliefde zwagers, ik heb een te huis, eene familie. Hier, zwagers, bied ik u mijne hand, legt de uwe er in en laat ons een verbond van vriendschap sluiten!

— Ja, een verbond van vriendschap en vrede,

Waarschijnlijk zal er eene verandering te Dendermonde plaats hebben; maar 't is het ministerie niet dat daar erven zal: ter contrarie.

Men voorziet niet dat er eenige worsteling mogelijk zij tegen de gedeputeerden, welke nu gekozen zijn, te Aalst, Eecloo en te St.-Nikolaas.

In Henegatuw, zooals wij zegden, zullen de ministerieelen te worstelen hebben te Charleroi en Soignies. In de eerste stad nevens M. Baliseau, stelt M. Drion-Pirmez zich op den rang; beiden spreken in den zin van het nationaal kongres van 1850. M. Pirmez, minister van binnenlandsche zaken, zal daar een zeer hard eijte te pellen hebben.

Wij meenen te weten, dat er geen strijd ontstaan zal te Bergen en te Doornik; maar 't is waarschijnlijk dat de herkiezing der ministerieele creaturen zal bestreden worden te Thuin en te Ath. Te Soignies, gelijk wij hebben gemeld, zal de strijd hevig zijn.

In de provincie Luik, baart het distrikt Verviers groote onrust aan het ministerie, en die onrust is zeer gegrond. Zullen de katholieken te Waremmes de herkiezing van den jaknikker Delexhy bestrijden? Waarom niet? 't is nog zoo lang niet geleden dat dit distrikt door eenen oppositie-gedeputeerde vertegenwoordigd was.

In de drie arrondissementen, Hasselt, Tongeren en Maeseyck, moet het ministerie stil staan en blijven... gapen: de limburgsche grond is aan het doktrinarism niet gunstig, en de onthouding is het eenigste wat er daar overschiet.

Ten slotte, de tot hertoe gekende inlichtingen melden dat de katholieken de ministerieele partij zullen aanranden te Gent, te Charleroi, te Soignies en te Verviers, en dat onze tegenstrevers nergens de herkiezing van eenen katholieke zullen bestrijden, om de grootste der redenen, te weten, dat niemand gehouden is het onmogelijke te doen.

Provinciale kiezingen.

De provinciale kiezingen die toekomende maandag zullen plaats hebben, schijnen in de meeste kantons vreedzaam te zullen afloopen.

Te Bilsen zullen MM. Beckers, de Matthys en Wiet zonder tegenkanting gekozen worden.

Te Borgloon is geen tegenstand tegen MM. Daris, de Borman, Marschal en Wagemans.

Te Hasselt heeft zich ook geene kandidatuur opgedaan tegen de afredende leden MM. G. Bamps, Croonenberghs, Nagels en Willems. MM. Boni, Ghysens, Hendriks en Schoonbroodt zullen ook zonder oppositie hernoemd worden te Beeringen.

In het kanton Maeseyck alleen zal de strijd

riepen de beide heeren, terwijl ze ieder hunne rechterhand uitstaken. Wij willen u liefhebben, graaf Benjowsky, als onzen broeder, wij willen u gehoorzamen als den heer van dit huis, wiens gastvrijheid wij genieten en voor wien wij ons dankbaar gevoelen!

— Neen, dat niet, zegde graaf Moritz Benjowsky levendig. Denkt niet van mij, dat ik heb willen strijden om aardsch bezit, en het mij slechts te doen was om u mijn eigendom te ontrukken. Neen, vrienden, slechts om aan de wet der eer voldoening te geven, wilde ik mij als heer dezer goederen erkend zien; slechts om geene smet op mijnen naam te dulden, moest ik er op staan, dat men mij mijn erfrecht niet betwiste, maar mij als wettigen en rechtmatigen opvolger mijns vaders eerbiedigde. Maar thans, nu ge mij welkom hebt geheeten, nu ik door u erkend ben in het stambuis der graven Benjowsky, thans behoeven wij niet meer om geld en goed te betwisten. Wat het mijne is, is ook het uwe, wat ik heb en bezit deel ik met mijne zusters, en wat haar behoort, behoort immers ook hare mannen. Laat mij hier bij u uitrusten van alle gevechten en smarten, laat ons gemeenschappelijk werken, handelen en stroeven. Ik ben nu lang genoeg soldaat geweest, nu wil ik van u leeren een goed landheer te zijn, den akker- en veldbouw leeren en in den stillen vrede der natuur mij met de eenvoudigste en heiligste genietingen en genoegens des levens tevreden stellen. Ik weet dat dit slechts een korte tijd van rust zal zijn, en de zucht naar gewichter bezigheid mij spoedig in het luidruchtig gewoel der wereld en in den strijd des lovens zullen drijven. Gunt mij dus

hevig zijn. De katholieke kandidaten zijn er MM. L. Nyssens, afgaande lid, J. Houben, stoker en F. Hermans, notaris. De ministerieele kandidaten zijn MM. Schoolmeesters, notaris, Kösters, uitgaande leden, en Vanbrienen, schepen te Rothem.

Onze achtbare senator M. de baron de Woelmont heeft in eene der laatste zittingen van het Senaat het woord genomen en krachtig de belangen der provincie Limburg voorgestaan.

Sedert 1865, zeide M. de Woelmont hebben de wetgevende kamers omtrent 120 millioenen gestemd om gebruikt te worden aan het uitvoeren van openbare werken. Indien men daarvan aftelt de kredieten bestemd voor de buurtwegen en het onderwijs dan blijven er 118 of 119 millioenen over, waarvan de provincie Limburg slechts een belachelijk deel bekomen heeft.

Zoo heeft men, bij voorbeeld in 1865 een krediet van 45 millioenen gestemd waarvan Limburg geen centiem heeft gekregen. In 1869 stemde men 60,000 millioenen, Limburg ontving alweer niets. Eindelijk heden vraagt het gouvernement een krediet van 15 millioenen waarvan Limburg slechts 200,000 fr. dat is te zeggen een 73ste gedeelte van bekomt. Men ziet dat onze liberale regeerders alleen geld genoeg hebben voor de groote steden.

Sedert 1850 heeft het gouvernement omtrent 600 millioenen besteed aan openbare werken; dat maakt omtrent 85 millioenen franken per provincie. Het gouvernement heeft op zijne kosten een groot getal ijzeren wegen aangelegd. De provinciën Limburg en Luxemburg hebben geene staatsijzeren wegen. Deze twee provinciën hebben dus niets gehad in de verdeling dezer aanzienlijke som en terwijl de zeven andere elk omtrent 55 millioenen ontvingen, hebben Limburg en Luxemburg niets bekomen.

Wel is waar Limburg heeft, gelijk de andere provinciën, subsidiën bekomen voor de buurt wegen en voor het lager onderwijs, maar iedereen weet dat deze subsidiën slechts toegestaan worden op voorwaarde dat de provinciën en de gemeenten van hunnen kant groote opofferingen doen.

Wanneer men de vergelijking maakt van hetgeen de twee provinciën Luik en Limburg bekomen hebben dan valt de onrechtvaardigheid waarvan wij de slachtoffers zijn nog meer in het oog.

Het gouvernement heeft in Luik omtrent 55 millioenen besteed voor het maken van ijzeren wegen. Daar moet nog bijgevoegd worden 10 millioenen voor het kanaal naar Maastricht; 1 miljoen 600,000 fr. voor het

kanaal naar Chokier; 1 miljoen 400,000 fr. voor het herbouwen van het paleis; 5 millioenen voor de verbetering der rivier de Vesdre; 200,000 fr. voor de muren der kaden en eindelijk geeft men heden aan Luik weér 2 millioenen! Dat maakt te zamen 91 millioenen.

Plaatsgebrek laat ons niet toe de redevoering van M. den baron de Woelmont in haar geheel mede te deelen. Het zij ons genoeg te zeggen dat hij de onrechtvaardige handelwijze van het gouvernement op eene welsprekende wijze heeft doen uitschijnen.

Het gouvernement inderdaad doet alles wat mogelijk is om de groote en machtige steden te bevoordeelen; de boer zal al betalen, zegt het spreekwoord, dat wil zeggen dat de dorpen en de kleine steden maar mede rekenen wanneer het kwestie is de ledige schatkist op nieuw te vullen.

Waar gaat dit naartoe?

Weg met den priester bij geboorte, huwelijk of sterfbed!

Weg met den priester uit de scholen!

Weg met den Messias!

Weg met het geloof en al de superstitiën van den Godsdienst!

Weg met de christelijke zedeleer!

Leve de vrije zedeleer!

Leve de vrijheid van denken enz., enz.!

Zoo roepen de mannen der nieuwe zedeleer en die den godsdienst verbannen!

Waar gaat dit naartoe vragen wij?

En de *Moniteur* antwoordt door eene omstandige belijdenis of statistiek, dat gedurende de zes laatste maanden van 't jaar 1869, op DRIJ kinderen die te Brussel ter wereld zijn gekomen, er een onwettig is!...

Waaruit noodzakelijk af te leiden is dat de vruchten der ongebondenheid op eene vreeslijke wijze aangroeijen, en 't getal slachtoffers der zedeloosheid eveneens vermeerdert?

En uit eene andere belijdenis, altijd door den *Moniteur* in zijne officieele statistiek gedaan, volgt dat, gedurende de zes laatste maanden van het afgelopen jaar er 15 echtscheidingen uitgesproken en geboekt zijn. Dus meer dan twee echtscheidingen per maand!... Te Brussel alleen...

Ziet daar de vruchten der onafhankelijke of vrije zedeleer! Ziet daar de vruchten der prediciën over de ontslaving of vrijmaking der vrouw! Ziet daar de vruchten van het rampzalig princip dat de liberhaters, doctrinairn, francmaçons en solidairen gelurig aanbevelen en verspreiden namelijk dat men de vrouw moet onttrekken aan hetgeen zij noemen *het verbeestend jok der godsdienstige denkbeelden, om er eene weerdige gezellin van den man van te maken!*...

zal ze verdrijven, gelijk de duivelen moeten vluchten als zij het heilige kruis zien.

— Rosa heeft gelijk, volkomen gelijk, riep baron Jemnik. Slechts goede geesten zullen voortaan in dit huis wonen, en de duivel der tweedracht is er voor altijd verdreven. En nu genoeg van dit alles! Genog van zaken. Sparen wij ons voor den volgenden dag. Moge de dag van heden voor ons een feest zijn, dat wij niet met treurige gelachten en treurige zaken willen verstooren. Maar morgen zullen wij als drooge handelslieden met elkander spreken, morgen zal het voor ons een plicht van eer zijn den graaf van Benjowsky rekenschap van ons bestuur zijner goederen af te leggen, van den dag dat graaf Samuel Benjowsky het tijdelijke met 't eeuwige verwisseld heeft.

— Ik begrijp en onderwerp mij aan uwen wil, zegde Moritz opgeruimd. Dus tot morgen de zaken, en laat er ons slechts heden aan denken, dat wij na jaren van scheiding, eindelijk vereenigd zijn, dat wij elkander lief hebben, en zoo spoedig niet weder scheiden willen. De dag van heden zij voor ons een familiefeest; maar tot zulk een feest behoort ook noodwendig de tegenwoordigheid der kinderen. Waar zijn uwe kleine meisjes, zusters? Waarom komen zij hinnen oom niet begroeten?

De twee vrouwen sloegen een schuwen, angstigen blik op heere mannen, en waagden niet te antwoorden.

— Nu, vroeg Moritz verschrikt. Zij leven immers. Zij zijn niet ziek en er is haar geen ongeluk geschied?

Neen, riep baron Jemnik lachend. Maar onze

deze korte rust aan den huislijken haard, leert den soldaat een landman te zijn!

— Wat ik weet en ken zal ik met vreugd mijn dierbaren zwager mededeelen, zegde de baron vriendelijk.

— Jemnik is een zeer geleerd landheer, riep Brody lachend; hij bestudeert zelfs in de boeken de kunst van den landbouw en is voornemens zeer vele nieuwigheden en verbeteringen hier op de goederen in te voeren. Ik versta er weinig van, maar ik ben een goed jager, en het visschen is mijn vermaak. Ik zal u leeren, waar men in uwe bosschen de beste plekken heeft om op de herten te loeren en hoe gij in uwe vijvers en beken de heerlijkste visschen vangt.

— Ge spreekte nog altijd van *mijne* vijvers, van *mijne* bosschen en velden, zegde graaf Moritz verwijtend. Wilt ge mij dan niet gelooven, dat het mijn wil is dat ge de heerschappij en het bezit der goederen met mij zult deelen? Maar ik wil u dwingen, vrienden, dit te gelooven en niet langer aan uwen broeder te twijfelen. Op den dag, dat ik gerechtelijk de heerschappij over de goederen aanveerd, zal ik voor de bevoegde overheid eene plechtige verklaring op papier stellen, dat mijne twee zusters met mij gelijkelijk erven, en bare mannen, als de natuurlijke beheerders van heur vermogen, met mij gemeenschappelijk de heerschappij en 't bestuur der goederen op zich nemen.

— O broeder, hoe edelmoedig en goed zijt gij, riep Julia, hem teeder omhelzende.

— Gij brengt liefde en vrede in dit huis, zegde Rosa diep bewogen. Alle kwade demous zullen uit deze hallen vlieden, want uw edel gedrag